

[Hilmar Baunsgaard.]

klart, at er man ikke i stand til at imødekomme den anmodning, der er kommet fra landbrugets side om en forlænget frist her af likviditetsgrunde, så bør man finde andre veje til at hjælpe landbruget. Jeg tror, man er nødt til at erkende, at selv om det kun er et halvt år siden, der sidst førtes forhandlinger med landbruget, kan situationen for dansk landbrug ikke holde på det øjeblikkelige grundlag. Det kan den ikke, bl. a. fordi der, siden vi førte forhandlingerne i foråret, bl. a. er sket en udvikling som følge af ændringerne i fællesmarkedets landbrugsoptræden, og den har bidraget stærkt til vanskelighederne, ligesom vi må erkende, at landbruget fortsat er i den situation, at den almindelige udvikling i priser og omkostninger kan dette erhverv ikke få dækning for.

Jeg skal altså ikke gøre mig til talsmand for, at man imødekommer landbrugets andragende på dette område, fordi jeg meget vel ser, at der kan være helt andre hensyn, som må føre til den konklusion, at dette er ikke løsningen på problemet, dette er ikke det rette sted. Men så er det altså, jeg har fundet anledning til at understrege, at ministerens afvisning nok bør føre til, at regeringen meget hurtigt når frem til, hvad det så er, man — som ministeren sagde — må vælge i stedet. Og så håber jeg ligesom forslagsstillerne, at vi kan få lejlighed til at drøfte dette og andre, både tekniske og økonomiske problemer i forbindelse med dette forslag i et udvalg.

Poul Antonsen: Der var jo i sin tid ret bred tilslutning til, at merværdiafgiften som system var bedre end de andre omsætningsafgiftssystemer, vi har kendskab til, og jeg synes også, at de erfaringer, der hidtil er gjort med merværdiafgiften, taler for, at det rent administrativt er gået ganske nemt med at få den til at virke. Man må naturligvis i den forbindelse fremhæve det smidige samarbejde, der har været mellem toldvæsenet og de enkelte erhvervsvirksomheder, og også i høj grad pege på de smidige afgørelser, der er truffet i tolddepartementet og af det afgiftsnævn, der har fungeret.

Men naturligvis er der tilpasningsproblemer, og der er også ting, der skal rettes i systemet. Man kunne måske sige, at det er

lige lovlig tidligt — systemet har ikke fungeret nok endnu til, at man kan overskue problemerne og se, hvor det er, der må sættes ind; men der er i hvert fald enkelte punkter, hvor der er behov for justeringer allerede nu. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om udsættelsen af tidspunktet for afregning og indbetaling. Det var, som finansministeren har været inde på det, en for snæver frist, der blev givet, og jeg kan tilslutte mig den begrundelse, der blev fremlagt fra ministerens side. Jeg forstår, at finansministeren yderligere vil stille forslag om et begrænset antal ændringer, og efter de bemærkninger, der faldt om de enkelte, lyder det også rimeligt.

Må jeg endelig sige til spørgsmålet om valgfrihed mellem fakturerings- og betalingsmetoden, at jeg er enig med de ordførere, der har været inde på, at der kan anføres argumenter både for og imod denne valgfrihed. Argumenterne for går i de fleste tilfælde først og fremmest på, at det vil give yderligere likviditet for de virksomheder, der skal have store beløb tilbage, og argumenterne imod går bl. a. på, at det kontrolmæssigt bliver noget vanskeligere at behandle systemet.

Med hensyn til de administrative problemer er der flere, der i dag har været inde på, at hvis man havde valgfrihed, ville det være administrativt lettere at få systemet til at fungere smidigt. Jeg er ikke sikker på, at det gælder generelt; jeg tror, at der er mange virksomheder, hvor det er en administrativ fordel at anvende faktureringsystemet, men hvor man måske alligevel, hvis der var valgfrihed, ville vælge betalingssystemet ud fra det synspunkt, at de fordele, der opnås i form af større likviditet, opvejer udgifterne ved den større administration, der knytter sig til et betalingssystem. Der er i hvert fald en gruppe af virksomheder, der vil være i den situation, og jeg kunne tænke mig, at hvis valgfriheden blev indført — det forstår jeg at den ikke gør, for der er allerede et flertal her i tinget, der har udtalt sig imod den — ville der være temmelig mange virksomheder, der kunne opnå likviditetsmæssige fordele ved det, som ville gå over til betalingssystemet, og der ville formentlig være flere virksomheder, der ville gå over, end hvis der fra starten havde været denne